

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická
Katedra hudební kultury

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

(vypracovává oponent práce)

Studentka:	Barbora CUCHÁ
Studijní program:	Učitelství pro základní školy
Studijní obor:	Učitelství pro I. stupeň základní školy
Téma diplomové práce:	Vybrané skladby Wolfganga Amadea Mozarta v přímé reprodukci v hodinách hudební výchovy na prvním stupni základní školy
Vedoucí práce:	Doc. PaedDr. Marie Slavíková, CSc.
Oponent práce:	Mgr. Vít Aschenbrenner, Ph.D.
Akademický rok:	2019/2020

Diplomantka Barbora Cuchá předkládá k obhajobě text diplomové práce zabývající se vybranými skladbami W. A. Mozarta a jejich poslechem na prvním stupni základní školy

Koncepce práce a její struktura:

Práce je rozdělena do šesti kapitol. Po krátkém úvodu a stanovení cíle práce následuje první kapitola nastiňující hudební klasicismus v Evropě a českých zemích, následována (2.) kapitolou věnovanou životu a dílu Wolfganga Amadea Mozarta. Třetí kapitola se zabývá didaktickou analýzou Mozartových skladeb využívaných při poslechu. Čtvrtá kapitola seznamuje čtenáře se současnou koncepcí hudební výchovy a poslechu na prvním stupni ZŠ. V páté kapitole diplomantka prezentuje didaktické modely výukových jednotek vyplněných poslechem Mozartových děl, poslední (6.) kapitola pak popisuje ověření těchto modelů ve školní praxi.

Obsahová stránka:

Přestože výše nastíněná struktura práce slibuje obsahově vyvážený přístup ke zvolenému tématu, trpí některé její části zásadními nedostatky. Zcela rozhodujícím způsobem se tyto projevují v úvodních historiografických kapitolách (1-2), které navíc svým zaměřením prakticky nekorespondují s vlastním obsahovým vyústěním práce v následujících pasážích, resp. jich v následujících kapitolách není prakticky nijak využito. Zcela zbytečné jsou zde zejména informace o českých klasicistních skladatelích stejně jako o Josephu Haydnovi a Ludwigu van Beethovenovi. Poslední dva jsou zde zmíněni snad pouze proto, že jsou stejně jako Mozart řazeni do tzv. *videňského klasicismu*, důvod zařazení českých skladatelů do tohoto textu mi zůstal utajen.

Větším problémem však je autorčina zásadní neznalost problematiky hudebního klasicismu, jež se projevuje v nepřilíživě šťastném zacházení s informacemi pocházejícími z několika hudebně historických publikací. Jako příklad lze např. uvést fráze tvzení, že *příchod a vývoj klasicismu převrátil styl hudebního života* (s. 5). Nutno podotknout, že raný klasicismus přímo vycházel z vrcholného a pozdního baroka, přebíral a dále rozvíjel jeho hudební řeč. Dalším dokladem takového nakládání se získanými informacemi je věta [Klasicistní umělci] *dávali dohromady koncertní skupiny nástrojů, kterým následně sestavili sólové party* (s. 6). Není jasné, co si lze pod tímto tvrzením představit. Mezi pozoruhodné faktografické fauly patří tvrzení, že *musica navalis* (barokní loďní hudba realizovaná v Praze k počtu sv. Jana Nepomuckého, sestávající z intrád a barokní latinské figurální hudby komponované předními skladateli té doby) čerpala z *lidové tvořivosti* (s. 7); že Beethoven žil ve Vídni *na přelomu 17. a 18. století* (s. 11), jeho *druhou operou (!!!) je Missa solemnis (Slavnostní mše)* (s. 12) a zemřel *26. května [správně března] 1827* (s. 12). Autorka také opakovaně zaměňuje aristokracii za *buržoazii* (s. 8, 11). Bohužel tyto ukázky jsou dokladem, že autorka zde příliš nemá představu, o čem píše. Je to o to více mrzuté, že tyto informace z obsahového hlediska vůbec nemusely být v tomto textu obsaženy.

Bohužel se díky tomu nezdařilo kompaktním způsobem informovat o pro text práce relevantních záležitostech – zejména o podstatě hudebního stylu tzv. klasicismu, jeho hudební řeči, kompozičních prostředcích, popř. estetických cílech, ale i o působení této hudby v dobových sociálních kontextech. Dále více postrádám podrobnější analytickou pozornost, jež by vzhledem k zaměření práce měla být věnována tzv. *Mozartovu efektu*, o to více, že se jedná o ne zcela jednoznačně přijímanou teorii – autorka zmínce o něm věnuje necelou stránku (s. 24). V souvislosti s touto problematikou by bylo nadále zapotřebí věnovat detailní pozornost Mozartově hudební řeči, jejím specifikám apod. jako vlastnímu východisku pro úspěšné využití poslechových skladeb tohoto salcburského génia v dnešním hudebně vzdělávacím procesu.

Jistou nedůslednost nelze přehlédnout i v dalších kapitolách zaměřených již na problematiku poslechových činností. I zde poněkud postrádám určitou vnitřní provázanost a podrobnější analýzy jednotlivých zjištění, jejich zdůvodnění apod. (např. značné rozdíly mezi chlapci a dívkami etc.).

Jazyková stránka:

Práce se vyznačuje akceptovatelnou stylistickou úrovní. Autorka je schopna ve svém písemném projevu relativně přehledně formulovat problematiku zvoleného tématu. Bohužel nelze přehlédnout, že text vykazuje četné pravopisné chyby i formulační nedokonalosti, jako např.: *komponisté byly [...] různí i pestří* (s. 6); *Mozartovi rodiny* (s. 15); *úspěchů se mu dostavilo* (s. 18) apod. Text v této podobě patrně neprošel jazykovou korekturou.

Formální stránka:

Předkládaná práce splňuje na ni kladené formální požadavky. Jednotlivé kapitoly jsou přehledně číslovány. Na jednotlivé zdroje je odkazováno přímo v textu. Práce je vybavena poznámkovým aparátem, seznamem použité literatury, pramenů a elektronických zdrojů, stejně jako českým závěrem a anglickým resumé. Nechybí obrazová příloha a grafy (obrázky a grafy jsou přímo v textu). Příložen je také CD s elektronickou verzí celé práce. Bohužel je celý text formátován nehomogenním způsobem.

Hodnocení:

Vzhledem k výše uvedenému doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **d o b ř e**.